

PROTOKÓŁ z XII posiedzenia Rady do Spraw Cyfryzacji, które odbyło się 30 sierpnia 2019 roku, o godzinie 11:00 w siedzibie Ministerstwa Cyfryzacji.

Dyskusja wewnętrzna Rady dot. zasad dostępu do danych z rejestrów publicznych.

Członkowie Rady zajęli się tematem zasad dostępu do danych z rejestrów publicznych.

Podkreślone zostało, że rozwój społeczeństwa informacyjnego przyczynił się do innego spojrzenia na informacje, których gestorem są podmioty publiczne. Wskazano, że rejestry publiczne to element zasobów informacyjnych państwa, a szerzej – infrastruktury informacyjnej państwa. Definicja legalna rejestrów zawarta jest w ustawie o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zgodnie z którą:

rejestr publiczny – to rejestr, ewidencja, wykaz, lista, spis albo inna forma ewidencji, służąca do realizacji zadań publicznych, prowadzona przez podmiot publiczny na podstawie odrębnych przepisów ustawowych¹.

Wskazano, że definicja ta zawiera trzy istotne kryteria:

1. rejestr ma służyć do realizacji zadań publicznych;
2. rejestr ma być prowadzony przez podmiot publiczny;
3. rejestr ma być prowadzony na podstawie odrębnych przepisów ustawowych.

Podkreślone zostało jednak, że w polskim prawie istnieje również – zdecydowanie szersza - definicja rejestru urzędowego, wynikająca z ustawy o statystyce publicznej – zgodnie z nią:

rejestry urzędowe – to rejestry publiczne w rozumieniu ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz inne rejestry i ewidencje prowadzone na podstawie ustaw lub wydanych na ich podstawie aktów wykonawczych, zawierające informacje o podmiotach gospodarki narodowej i ich działalności, informacje o osobach fizycznych, ich życiu i sytuacji oraz dotyczące zjawisk, zdarzeń i obiektów².

Pojawia się więc pytanie ile w Polsce prowadzonych jest rejestrów publicznych? Wskazane zostało, że brak jest aktualnych i kompleksowych informacji w tym zakresie. W bazie wiedzy prowadzonej przez GUS zgromadzono obecnie szczegółowe opisy 587 rejestrów, inne źródła podają natomiast, że na podstawie przepisów prawnych prowadzonych jest od 600 do 3000 rejestrów i ewidencji. Kolejne rejestry tworzone są na potrzeby realizacji konkretnego zadania publicznego przez konkretny podmiot publiczny.

Podkreślone zostało, że podstawową funkcją rejestrów jest funkcja ewidencyjna – bez zgromadzenia danych odpowiedniej jakości nie jest możliwe realizowanie pozostałych funkcji. Z punktu widzenia dostępu do tych danych najistotniejsza jest jednak funkcja informacyjna, która polega na udostępnianiu danych z rejestru na potrzeby różnych procesów i różnych

¹ Art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (t.j. Dz.U. 2019 poz. 700, z późn. zm.)

² Art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (t.j. Dz.U. 2019 poz. 649, z późn. zm.)

podmiotów. Funkcja informacyjna oznacza udostępnianie danych rejestrowych wszystkim lub określonym tylko podmiotom.

Z funkcją informacyjną wiążą się zasady jawności - funkcja informacyjna oparta jest na zasadzie formalnej jawności rejestru, co oznacza, że rejestr jest jawny i nie można zastrzegać się nieznanymi wpisów w nim zawartych. Podkreślono zostało, że należy się jednak zastanowić, czy zwrot „rejestr jest jawny” oznacza dostępność danych dla każdego bez żadnych ograniczeń, czy „rejestr publiczny” oznacza, że jest dostępny dla publiczności.

Podkreślono, że informatyzacja rejestrów ma istotny wpływ na ich jawność. Wskazano, że już w latach '30 można było mówić o jawności formalnej rozszerzonej, tzn. sytuacji gdy poza tym, że jest dostęp do rejestru, następowało np. publikowanie informacji z tego rejestru (np. w wypadku rejestru handlowego ogłaszanie w gazetach). To jednak, co stało się ostatnio, w związku z udostępnianiem danych rejestrowych online jest czymś dużo dalej idącym.

Jako przykład wskazany został rejestr ksiąg wieczystych. Podkreślono, że w Polsce od roku 1982 księgi wieczyste są jawne – od tego czasu każdy, bez wykazywania interesu, miał prawo wglądu do takiej księgi. Należy jednak pamiętać, że kiedyś, żeby dostać wgląd do takiej księgi należało jechać do sądu prowadzącego księgę, można było się z nią zapoznać jedynie w godzinach urzędowania danego sądu, odpis był płatny itp. – księga była więc jawna, ale były ograniczenia techniczne w dostępie. Aktualnie żadnych ograniczeń nie ma, obecnie z zapisami ksiąg wieczystych można się zapoznać online – każdy, kto zna numer księgi wieczystej może zapoznać się z jej treścią, w tym z danymi dotyczącymi właściciela danej nieruchomości (uzyskać można więc bardzo dużo informacji). Należałoby więc zastanowić się bądź nad ograniczeniem zakresu danych udostępnianych z ksiąg, bądź ograniczeń w zakresie sposobu dostępu (np. identyfikacji osoby, która do ksiąg zagląda). Jest to szczególnie istotne w kontekście istnienia komercyjnych baz danych opartych o nie-zanonimizowane dane pochodzące z rejestrów publicznych.

Pokazany został przykład: w Niemczech podstawowym warunkiem uzyskania wglądu do księgi wieczystej jest wyjaśnienie przez zainteresowanego tzw. uzasadnionego interesu (może być natury prawnej, gospodarczej, faktycznej, publicznej lub naukowej). Z treścią niemieckiej księgi wieczystej nie można się natomiast zapoznać ze zwykłej ciekawości, ponieważ naruszałoby to prawnie chroniony interes osób do niej wpisanych.

Wymienione zostały nasuwające się, po analizie zagadnienia dostępu do rejestrów, wnioski dotyczące ewentualnych zmian:

- celowość ujednoczenia zakresu danych podmiotowych podlegających wpisowi i udostępnieniu lub ochronie – obecnie to, co w jednym z rejestrów uznane jest za informację podlegającą ochronie, udzielaną tylko określonym podmiotom, w innym dostępne jest dla każdego (w tym również upubliczniane w Internecie);
- dokonywanie oceny wpływu udostępnienia danych na ochronę interesu publicznego i indywidualnego (w tym prywatności osób fizycznych) przez podmioty publiczne prowadzące rejestry publiczne w systemach teleinformatycznych udostępniające lub planujące udostępnienie danych rejestrowych w publicznych systemach teleinformatycznych;

- przyznawanie dostępu online do danych rejestrowych tylko dla zidentyfikowanych osób. Jako mechanizmy uwierzytelnienia można wykorzystać profil zaufany platformy ePUAP, podpisy elektroniczne, czy mechanizm uwierzytelnienia poprzez posiadane konto bankowe. W ten sposób nie zostanie ograniczony zakres dostępnych online danych, a jedynie będzie wprowadzona bariera techniczna – w postaci konieczności uwierzytelnienia oraz mechanizm pozwalający na ustalenie kto, kiedy i jakie dane przeglądał;
- wprowadzenie stopniowalnego dostępu online do treści rejestru i określenie, jakie dane dostępne powinny być dla każdego online, jakie zaś tylko dla określonych podmiotów (dostęp do danych podstawowych nie wymagałby uwierzytelnienia).

W toku dyskusji poruszona została kwestia użytku komercyjnego z danych publicznych (tzw. *reuse*) i RODO. Wskazane zostało jednak, że zgodnie z prawem unijnym *reuse* oparte jest na tzw. zasadach dostępowych – nie podlegają ponownemu wykorzystywaniu te zasoby, co do których dostęp wymaga wykazania interesu w tym dostępie. Polska ustawa o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego również zawiera te mechanizmy i wyłączenia. Odnosząc się do RODO podkreślone zostało natomiast, że dyrektywa ta i przepisy z niej wynikające mogą potencjalnie mieć pozytywny wpływ – kary nakładane przez PUODO za niewykonanie obowiązku informacyjnego mogą spowodować, że niezgodny z przepisami RODO biznes związany z prowadzeniem komercyjnych baz danych nie będzie opłacalny.

Obecny na posiedzeniu Dyr. Jacek Paziewski zaznaczył, że wykaz GUS dotyczący rejestrów jest mocno niekompletny. Zwrócił uwagę, że zagadnienie sklasyfikowania rejestrów publicznych jest dla Ministerstwa Cyfryzacji bardzo istotne i takie próby są właśnie podejmowane przez MC i NASK przy pracach nad Architekturą Informacyjną Państwa – celem jest, by rejestry były opisane w repozytorium AIP. Dyr. Paziewski poprosił Radę o wsparcie w tym zakresie.

Rada postanowiła zgłębić temat i przygotować stanowisko w sprawie zasad dostępu do danych z rejestrów publicznych. Wstępną koncepcję w tej sprawie mają opracować zespoły ds. infrastruktury i cyberbezpieczeństwa.

[Dyskusja wewnętrzna Rady dotycząca opinii Rady na temat wdrażania 5G w Polsce.](#)

Zespół ds. Cyberbezpieczeństwa opracował projekt opinii Rady na temat wdrażania 5G w Polsce, uwzględniający wcześniejsze ustalenia i przed posiedzeniem przedstawił go Członkom Rady. Wobec braku dalszych uwag opinia zostanie przekazana Ministrowi Cyfryzacji.

[Dyskusja wewnętrzna Rady dotycząca założeń nowej podstawy programowej przedmiotów informatycznych.](#)

Członkowie Rady zajęli się tematem dotyczącym założeń nowej podstawy programowej przedmiotów informatycznych.

Podkreślone zostało, że w edukacji informatycznej nastąpiła bardzo duża zmiana. Przyjęte rozwiązania musiały zostać włożone w już istniejący system, jednak docelowym modelem jest uniknięcie stereotypu uczenia systemem klasowo-lekcyjnym oraz głęboka indywidualizacja pracy z uczniami i rozwój pracy zespołowej. Pewne elementy tych trzech założeń zostały ujęte w nowej podstawie programowej informatyki w szkołach.

Podkreślono, że przełom wieków XX i XXI to okres ewolucji, również w podejściu do nauczania. Jednym z najważniejszych założeń jest uczenie myślenia – wskazane zostało, że zmianie podstawy programowej przyświecała myśl „nauka myślenia wiedzie prymat nad zdobywaniem wiedzy”.

Wskazano, że wszystkie nowe technologie, które się pojawiły, stworzyły nową przestrzeń, w której wszyscy się spotykamy - nie tylko młodzież, ale i dorośli. Nasuwa się pytanie, na ile ta przestrzeń jest zagospodarowana tak, że można z niej wyciągnąć wartościowe elementy dla edukacji i całego społeczeństwa.

Zauważono, że informatyka to bardzo rozległa dziedzina - współczesne zagadnienia informatyczne to np. transformacja technologii, Internet Rzeczy, projektowanie 3D, technologia 3D, sztuczna inteligencja, robotyka czy big data.

Jeśli chodzi o informatykę, jako przedmiot, przyjęte zostały najważniejsze obszary kształcenia informatycznego – są to:

- Rozumienie, analizowanie i rozwiązywanie problemów.
- Programowanie, aplikacje, robotyka.
- Komputery, sieci, urządzenia cyfrowe.
- Kompetencje społeczne.
- Prawo i bezpieczeństwo.

Z tymi obszarami korespondują cele ogólne kształcenia informatycznego w nowej podstawie programowej – są to:

- Rozumienie, analizowanie i rozwiązywanie problemów na bazie logicznego i abstrakcyjnego myślenia, myślenia algorytmicznego i sposobów reprezentowania informacji.
- Programowanie i rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem komputera oraz innych urządzeń cyfrowych: układanie i programowanie algorytmów, organizowanie, wyszukiwanie i udostępnianie informacji, posługiwanie się aplikacjami komputerowymi.
- Posługiwanie się komputerem, urządzeniami cyfrowymi i sieciami komputerowymi, w tym: znajomość zasad działania urządzeń cyfrowych i sieci komputerowych oraz wykonywanie obliczeń i programów.
- Rozwijanie kompetencji społecznych, takich jak: komunikacja i współpraca w grupie, w tym w środowiskach wirtualnych, udział w projektach zespołowych oraz organizacja i zarządzanie projektami.
- Przestrzeganie prawa i zasad bezpieczeństwa. Respektowanie prywatności informacji i ochrony danych, praw własności intelektualnej, etykiety w komunikacji i norm współżycia społecznego; ocena zagrożeń związanych z technologią i ich uwzględnienie dla bezpieczeństwa swojego i innych.

Kształcenie informatyczne dotyczy wszystkich uczniów w szkole – jest to kształcenie na poziomie podstawowym. Może również dotyczyć uczniów, którzy kształcą się na poziomie rozszerzonym – są to klasy zazwyczaj w szkołach ponadpodstawowych. O ile w ustępującej podstawie programowej uczniowie na poziomie podstawowym na lekcjach informatyki poruszali

jedynie zagadnienia z zakresu rozwiązywania problemów/algorytmiki i bezpieczeństwa, aspektów prawnych, to nowa podstawa programowa została poszerzona o tematy:

- programowanie wizualne,
- sterowanie urządzeniami (robotyka)
- programowanie tekstowe,
- projektowanie 3D.

Zakłada się, że informatyka jest takim przedmiotem, który integruje się z innymi dziedzinami – co więcej, daje im metody i techniki, które mogą wykorzystać przy rozwiązywaniu różnych problemów. Jest to tzw. myślenie komputacyjne – rozwiązywanie problemów z różnych dziedzin ze świadomym i bezpiecznym użytkowaniem metod i technik wpływających z informatyki.

Projekt nowej podstawy programowej został opracowany przez Radę ds. Informatyzacji Edukacji już w 2015 r. Od 1 września 2016 r. rozpoczął się pilotaż nauki programowania w wybranych szkołach w Polsce. W efekcie 14 lutego 2017 r. podpisano podstawę programową informatyki dla szkoły podstawowej, a 30 stycznia 2018 r. – dla szkół ponadpodstawowych.

Najważniejszymi aspektami nauczania informatyki są:

1. Myślenie komputacyjne – świadome wykorzystanie metod i technik wpływających z informatyki w rozwiązywaniu problemów wywodzących się z różnych dziedzin życia.
2. Rozwiązywanie problemów - nauczanie przez rozwiązywanie problemów z różnych dziedzin życia.
3. Spiralnosc - na każdym etapie wymaga się umiejętności zdobytych wcześniej i rozszerza się je o umiejętności nowe.
4. Stopniowe poznawanie trudnej problematyki - kształtowanie abstrakcyjnego myślenia algorytmicznego i programowanie przez wszystkie lata w szkole.
5. Metoda projektów - praca w zespołach.
6. Uniwersalność - dowolność w doborze systemów, języków programowania, aplikacji przy rozwiązywaniu.
7. Nowoczesność - uwzględnienie najnowszych trendów w zastosowaniach informatyki, znajomość prawa i zasad cyberbezpieczeństwa.

Patrząc w przyszłość - nowa podstawa informatyki jest istotna w kontekście rozwoju sztucznej inteligencji. Wprowadzenie nauki podstaw algorytmiki i programowania daje podstawy myślenia algorytmicznego dla późniejszego rozumienia AI.

W toku dyskusji pojawiło się pytanie, czy tak ambitny program da się rzeczywiście zrealizować przy jednej godzinie informatyki w tygodniu w szkole podstawowej. Wskazane zostało, że na ten moment ta jedna godzina informatyki w tygodniu musi być wystarczająca, gdyż zwiększenie liczby godzin tego przedmiotu spowodowałoby braki w kadrze nauczycieli informatyki. Podejmowane są już jednak działania, by tak kształcić nauczycieli, by nauczyciele innych przedmiotów byli przygotowani do tego by móc takie zajęcia prowadzić (jest już np. przygotowany program studiów podyplomowych dających drugie kwalifikacje dla nauczycieli innych przedmiotów).

Wskazane zostało, że uczniowie żyjący w świecie zintegrowanym, nie dzielący świata na wirtualny i rzeczywisty, są zupełnie inaczej ukształtowani niż nauczyciele, którzy powinni zrobić krok naprzód i wejść w świat tych uczniów. Musi nastąpić duża zmiana w postawach nauczycieli.

Pojawiła się propozycja, by Rada ds. Cyfryzacji przygotowała rekomendacje dotyczące nie tylko nauczania informatyki w szkołach, ale szerzej – nauczania w szkołach w ogóle i wprowadzenia pewnych zmian systemowych w edukacji.

[Dyskusja wewnętrzna Rady dotycząca rekomendacji Rady ds. Informatyzacji Edukacji przy Ministrze Edukacji Narodowej odnośnie działań, które zdaniem Rady powinny być podjęte w ramach nowej perspektywy finansowej.](#)

Członkowie Rady zapoznali się z rekomendacjami Rady ds. Informatyzacji Edukacji dotyczącymi działań, które powinny być podjęte w nowej perspektywie finansowej w latach 2021-2027.

Rada ds. Informatyzacji Edukacji, przy Ministrze Edukacji Narodowej, wskazała 7 rekomendowanych działań:

1. rozwój metodyki nauczania i dydaktyki informatyki oraz innych przedmiotów na uczelniach wyższych w powiązaniu z kształceniem kompetencji cyfrowych, w tym m.in.:
 - tworzenie/rozwój w uczelniach jednostek, które będą wdrażać standardy, prowadzić kierunki nauczycielskie i badania w zakresie metodyki nauczania i dydaktyki przedmiotowej, podejmować się opieki nad doktorantem w tym zakresie;
 - publikowanie prac metodycznych i dydaktycznych w liczących się czasopiśmie naukowych o zasięgu międzynarodowym;
 - wspieranie powoływania innowacyjnych kierunków nauczycielskich (z systemem stypendialnym).

Wskazano, że niezbędne jest podniesienie atrakcyjności kierunków nauczycielskich, aby młodzież takie studia wybierała.

2. wypracowanie możliwości uzyskiwania kolejnych, interdyscyplinarnych stopni naukowych w zakresie metodyki nauczania poszczególnych przedmiotów, w szczególności informatyki:
 - granty doktorskie dla czynnych nauczycieli – wsparcie uzyskiwania stopnia doktora z wolnej stopy;
 - granty dla promotorów zachęcające do opieki nad doktoratami metodycznymi;
 - zmodyfikowanie systemu awansu zawodowego nauczyciela, powiązanie uzyskania kolejnych stopni naukowych z wyższym wynagrodzeniem;
 - finansowanie studiów podyplomowych kwalifikacyjnych i studiów podyplomowych/kursów dokształcających dla nauczycieli informatyki.

Perspektywa dalszego rozwoju naukowego powinna zachęcić kandydatów do studiowania kierunków nauczycielskich. Wprowadzenie takiej możliwości przyczyni się do

podniesienia prestiżu zawodu nauczyciela. Powiązanie uzyskania stopnia doktora z awansem zawodowym i wyższą pensją wpłynie korzystnie na poziom nauczania w szkołach.

3. prowadzenie działań pilotażowych, wskazujących najlepsze rozwiązania dla szkoły (transformacja edukacji), w tym:
 - uczenie metodą projektową;
 - pilotaż dla programowania zespołowego;
 - tworzenie szkół modelowych, wdrażających rekomendowane, nowoczesne rozwiązania;
 - utworzenie stanowiska kierowniczego ds. rozwoju kompetencji cyfrowych lub koordynatora.

Trzeba podejmować działania pilotażowe, które wskażą najlepsze rozwiązania. Efekty pilotażów mogą wskazywać, jakiego rodzaju transformacja szkoły może przynieść sukces.

4. wyposażenie szkół w wewnętrzną infrastrukturę dla Internetu (obecna infrastruktura wewnętrzna szkoły może nie gwarantować efektywnego wykorzystania szerokopasmowego Internetu z OSE) i niezbędny sprzęt komputerowy - pracownie komputerowe dla zajęć informatycznych, pracownice mobilne/tablety dla wszystkich zajęć w szkole, cyfrowe pomoce dydaktyczne itp.
5. rozpowszechnianie/rekomendowanie/powoływanie programów wspierających zdolności, innowacyjność, działania zespołowe, w tym:
 - rozwiązania systemowe dla szkół olimpijskich zapewniające wsparcie dla pracy z uczniami uzdolnionymi;
 - wsparcie dla uczniów przejawiających zainteresowania ponad przedmiotowe: organizacja pozaklasowych i pozaszkolnych form pracy;
 - promowanie wyników prac naukowych i zespołowych młodzieży (programy telewizyjne, Internet).
6. zaadresowanie odpowiednio wysokiego finansowania dla konkursów ogłaszanych w różnych sferach edukacji, dotyczących rozwiązań innowacyjnych nieprzewidzianych *a priori*. Powinny być przewidziane dodatkowe środki dla realizacji projektów, których nie przewidziano przy planowaniu wydatków - rozwój technologiczny i gospodarczy może sprawić, że w trakcie trwania nowej perspektywy finansowej pojawią się innowacyjne nowe tematy, które będą potrzebowały wsparcia finansowego.
7. zapewnienie dodatkowego finansowania dla przeprowadzenia prawidłowej ewaluacji podejmowanych działań, wsparcie dla prawidłowej metodologii działań finansowych w edukacji. W każdym projekcie należy przewidzieć dodatkowe finansowanie dla przeprowadzenia prawidłowej ewaluacji, która da zwrotną informację o prawidłowości realizacji, ew. konieczności zmian w trakcie realizacji, przydatności efektów. Do tychczasowe projekty często nie miały przewidzianych takich działań.

[Dyskusja wewnętrzna Rady dotycząca programów, projektów i innych inicjatyw, jakie w opinii Rady powinny zostać wpisane do sfinansowania w ramach nowej perspektywy.](#)

Członkowie Rady podjęli temat wykorzystania środków w następnej perspektywie budżetowej Unii Europejskiej lat 2021-2027. Wiceprzewodniczący Rady poprosił pozostałych Członków o przygotowanie do połowy września propozycji, uwag i sugestii odnoszących się do programów, projektów i innych inicjatyw, jakie powinny zostać wpisane do sfinansowania w ramach nowej perspektywy. Rada będzie zmierzać do przedstawienia opinii w tej sprawie i przyjęcia jej na październikowym posiedzeniu, by móc mieć realny wpływ na kształt dokumentów, które powstają w tej sprawie w Rządzie.

[Katalog rekomendacji cyfrowego urzędu – wprowadzenie do zagadnienia, Pan Jacek Paziewski, Dyrektor Biura Analiz i Projektów Strategicznych w MC.](#)

Dyrektor Paziewski przedstawił dokument pod nazwą Katalog Rekomendacji Cyfrowego Urzędu – jest to materiał opracowany dość dawno, który miał służyć możliwości dokonania pewnej analizy i samooceny stanu cyfryzacji jednostki. Jest to pewien zerojedynkowy katalog rekomendacji awansu cyfrowego (pewne cechy skatalogowane są w kilku wymiarach), a odpowiedzi na zawarte w nim pytania mogą być jedynie twierdzące lub przeczące.

Dokument wskazuje pewną wizję, jak taki cyfrowy urząd powinien wyglądać, jest próbą odpowiedzi na pytanie co to znaczy, że urząd jest cyfrowy?

Bezpośrednie zastosowanie dokument ten znajduje przy procedurze wnioskowania o dofinansowanie unijne, ale również wnioskowanie o wewnątrz fundusze, tj. inwestycje w ramach urzędu. Jest to doskonałe narzędzie, żeby np. określić, że przed inwestycją urząd ma określony poziom dojrzałości cyfrowej, a dzięki projektowi osiągnie wyższy poziom cyfrowej dojrzałości.

Dyrektor Paziewski wskazał, że dokument ten był wielokrotnie krytykowany, ze względu na to że się dezaktualizuje - co jest oczywiste, jeżeli coś zostało opracowane kilka lat temu. Z tego względu Ministerstwo podejmuje próbę zaktualizowania tego materiału.

Dyrektor Paziewski poprosił Radę o zapoznanie się z Katalogiem i ewentualnie o wyrażenie opinii w tym zakresie. Aktualizacja Katalogu Rekomendacji Cyfrowego Urzędu będzie podstawą dla Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa w dokonywaniu oceny projektów i będzie elementem tworzenia rozwiązań informatycznych dla urzędów.

[Dyskusja wewnętrzna dotycząca projektu dokumentu „Polityka rozwoju sztucznej inteligencji w Polsce na lata 2019-2027”.](#)

Rada ds. Cyfryzacji została zaproszona do udziału w roboczych konsultacjach projektu „Polityki Rozwoju Sztucznej Inteligencji w Polsce na lata 2019-2027”. Ministerstwo Cyfryzacji oczekuje komentarzy, opinii dot. tego dokumentu do 13 września. Ustalono, że tematem zajmie się Zespół do spraw sztucznej inteligencji, który przygotowuje projekt opinii Rady o tym dokumencie.

W toku dyskusji zauważone zostało, że w dokumencie nie ma ani słowa o prowadzeniu analiz i badań w zakresie Sztucznej Inteligencji. Podkreślone zostało, że nie ma w Polsce żadnego

centrum badań strategicznych czy systemowych - być może czymś, co można potraktować jako jego załączek, byłoby centrum badań strategicznych nad sztuczną inteligencją. Zaakcentowano, że nie ma takiego ośrodka, który by się całościowo tym problemem zajmował. Natomiast powołanie takiego ośrodka mogłoby stanowić podstawę dalszego rozbudowania go w kierunku instytucji, która mogłaby być w przyszłości centrum badań strategicznych

Poruszony został w tym kontekście temat Wirtualnej Katedry Etyki i Prawa, która będzie formą konsorcjum uczelni pod patronatem Ministerstwa Cyfryzacji. Jej podstawowym celem będzie doradzanie i proponowanie rządowi działań wspierających rozwój i stosowanie rozwiązań wykorzystujących Sztuczną Inteligencję oraz proponowanie zmian prawnych dostosowanych do zmieniającej się rzeczywistości i wydawanie wytycznych z zakresu etyki. Katedra nie będzie jednak typowym ośrodkiem analitycznym, będzie ośrodkiem o charakterze opiniodawczym. Wskazano, że ośrodek o charakterze analitycznym byłby bardzo potrzebny i jest to jeden z wątków, na który należy zwrócić uwagę.

Zauważono także, że przy okazji rozwoju sztucznej inteligencji należy spodziewać się wystąpienia poważnych problemów społecznych - powstaną bowiem grupy, które samoistnie zechcą się wyłączyć z korzystania z takich rozwiązań oraz grupy ludzi wykluczonych, którzy nie będą potrafili obsługiwać takich rozwiązań technicznych.

Podkreślono, że zjawisko sztucznej inteligencji to zjawisko interdyscyplinarne i powinien być stworzony międzyresortowy ośrodek odpowiedzialny. Wskazano, że MC nie ma wyłączności na kwestie polityki i strategii dot. rozwoju sztucznej inteligencji w Polsce, gdyż zagadnienie to dotyczy wielu obszarów życia społeczno-gospodarczego. Taki ośrodek powinien mieć charakter interdyscyplinarny - być może warto rozważyć ustanowienie Pełnomocnika Premiera/Rządu do spraw AI.

Wskazano, że dokument „Polityka Rozwoju Sztucznej Inteligencji w Polsce na lata 2019-2027” został przygotowany przez 3 ministerstwa: Ministerstwo Cyfryzacji, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju oraz Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, co jest ważne, gdyż można to wykorzystać jako argument za rozszerzeniem kooperacji pomiędzy instytucjami centralnymi, które są tą sprawą zainteresowane.

Sprawy różne:

Podniesiono temat projektu pn. Centrum Mistrzostwa Informatycznego, który został powołany przez MC. Jest to ogólnopolski projekt grantowy, którego celem jest podniesienie kompetencji kadry dydaktycznej oraz aktywizacja młodzieży uzdolnionej informatycznie. Członkowie Rady wykazali zainteresowanie projektem i wyrazili chęć zapoznania się ze szczegółami tej inicjatywy na jednym z kolejnych posiedzeń.

Uczestnicy posiedzenia:

Członkowie Rady:

1. Joanna Adamczyk
2. Katarzyna Chałubińska - Jentkiewicz
3. Jacek Czarnecki

4. Krzysztof Głomb - Wiceprzewodniczący
5. Paweł Gora
6. Agnieszka Gryszczyńska
7. Michał Kanownik
8. Anna Beata Kwiatkowska
9. Tomasz Łukawski
10. Dariusz Milka
11. Józef Orzeł - Przewodniczący
12. Włodzimierz Schmidt
13. Jerzy Surma
14. Sebastian Szymański
15. Jacek Zadrożny

[Sekretariat Rady i pracownicy Ministerstwa Cyfryzacji:](#)

16. Jacek Paziewski, Dyrektor Biura Analiz i Projektów Strategicznych w MC
17. Monika Skrzyńska MC
18. Justyna Grzegorek MC